

Neteja i discreció

El candidat posa èmfasi en el desplegament intern del nou Estatut

ALBERT SÁEZ

A **Montilla** no li agraden els escarafalls. Ni a dins ni a fora de casa. Prefereix la discreció on s'amaga una estranya barreja de timidesa i prudència que alguns interpreten com una falta de convicció. Per això no es va envalentir ahir amb la promesa d'un ambiciós desplegament de l'Estatut. Tot al contrari. Va entrar en un detallisme gairebé exasperant capaç de provocar la somnolència fins i tot dels seus millors amics. Va detallar totes les competències que s'han de traspasar, les comissions que s'han de crear i les lleis que s'han de reformar. Sense destacar-ne cap. Sense posar l'accent en cap. Sense convertir-ne cap en emblemàtica. Sense avisar de les adversitats amb què toparan algunes competències. I va posar un especial èmfasi en les reformes que són responsabilitat de la mateixa Cambra catalana. La discreció externa de **Montilla** té com a condició prèvia mantenir la casa neta. L'entorn de **Montilla** fa dies que avisa els periodistes que aquesta legislatura s'avorriran d'allò més. Aquest Govern no els causarà els vertígens del Dragon Khan. Però les aparents mosquetes mortes acaben amargant l'existència.

Així les coses, sembla clar que **Montilla** dedicarà la primera part de la legislatura al front interior de l'Estatut. El nou text obliga a reformar algunes lleis vigents, a crear nous organismes com el Consell de Justícia i a redefinir la mateixa estructura de l'Administració. Llegint el seu discurs d'ahir, sembla com si es proposés demanar a Madrid després de predicar amb l'exemple. De pas guanyarà temps perquè els seus cosins germans del PSOE passin pels abismes de les eleccions municipals i generals, de manera que es mostrin menys nerviosos amb els moviments del PSC. Però serà a la segona fase quan **Montilla** se la jugarà. Alguns dels seus socis i la majoria dels seus adversaris dubten que la fermesa que ha demostrat en la creació del Govern d'entesa es mantingui quan es tracti de discutir sobre contingents d'immigració o sobre les inversions de l'Estat en infraestructures. Ahir no va retrocedir ni un mil·límetre respecte al text de l'Estatut. Però alguns insisteixen i insistiran en la presumpta precarietat d'unes demandes formulades

xiuxiuejant. **Montilla** no respon al prototip d'això que **Enric Juliana** ha batejat com el *atalà emprenyat* ni tampoc al tradicional histrionisme de l'estereotip andalús. Com acostuma a recordar ell mateix, prové de l'Andalusia de **Sèneca**, tan austera com mancada de gesticulacions innecessàries.

Article publicat a El Periódico de Catalunya el 24 de novembre de 2006